

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Αἱ ἀγγελίαι καὶ αἱ διατριβαὶ συμφωνοῦντα
κατ' ἀποκολήν.

Τὸ Γραφεῖον ἐν τῷ Α' τμήματι ἀρ. 535.

Φ ὡς ἐκ τῶν ἔνδοξων. Τὸ
μετὰ δεδικαιολογημένης ἀνησυχίας

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὅπως ἀναγγελλομένη τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν διὰ τὴν εἰσπράκτωρ τῆς "Οδησσοῦ", Ἀθανάσιος Μαυρίδης ἀποστέλλεται εἰς περιόδειαν ἀνά τὴν Νότιον Βουλγαρίαν ἐνσταλαμένους τὴν εἰσπραξὶν τῶν συνδρομῶν τῆς "Οδησσοῦ", ἐπὶ δὲ τὴν ἐγγραφὴν καὶ νέων συνδρομητῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑπερανθρώπων μόχθων τῶν καταβαλλομένων διὰ τὴν ὁσημέραι προαγωγὴν καὶ ἀνύψωσιν αὐτῆς, ἐφωδιασμένος δὲ διὰ τῶν ἀπαιτούμενων ἐντύπων, ἐσφραγισμένων καὶ ὑπογεγραμμένων ἀποδείξεων.

Προσέβαμεν δὲ ἀκράδαντος διὰ οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενεῖς θὰ συνδράμωσι προθύμως τὴν "Οδησσοῦ", ἥτις κατέχουσα, τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇθεν τὴν ἐθνικὴν συνειδήσει τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενῶν, ἀγωνίζεται γενναίως κατὰ λεγεῶνας ἀντιπάλων ἀποσκοπούντων τὴν χαμερπὴ καὶ ζωώδη ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν παθῶν καὶ τὸν κορεσμὸν ἀγενοῦς ἐκδικήσεως ἐπὶ προφανῇ βλάβῃ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

ἐκ τοῦ Γραφείου
ἐν Βάρνῃ 14 Ἀπριλίου 1894.

ΟΙΚΙΑ! ΟΙΚΙΑ! ΟΙΚΙΑ!

Πωλεῖται οἰκία νεόδμητος κειμένη ἐπὶ τῆς οδοῦ 6ης Σεπτεμβρίου ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 400 τετραγ. μέτρων ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ ἀποφύρουσα ἐτήσιον εἰσόδημα 900 λέβων. Οἱ βουλόμενοι πρὸς περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆσαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς "Οδησσοῦ".

4-6

ΧΑΛΚΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΑΜΨΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΓΧΙΑΛΩ

Ἐν τῇ ἀρτίως ἰδρυθέντι συστηματικῇ τοῦτῃ χαλκοουργίᾳ, τοῦ ὁποῦ οἱ ἰδιοκτῆται διὰ τὰ τελειοποιηθῆναι εἰργάσθη εἰς τὰ καλλίτερα ἐργαστάσια καὶ ἀπέκτησαν οὕτω γνώσεις τοιαύτας ὥστε τὰ ἔργα τοῦ να ἀμιλλῶνται πρὸς τὰ τῶν καλλιτέρων τῆς Ανατολῆς χαλκοουργίῶν κατασκευάζονται:

ΛΕΒΗΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ
ΑΠΟΣΤΑΚΤΗΡΙΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΚΟΜΨΑΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΕΚ ΔΑΜΑΡΙΝΑΣ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ
ΜΑΣΙΝΑΙ ΔΙΑ ΜΑΓΙΡΕΙΑ
ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Πάντα ταῦτα ἐκ χαλκοσκευῶν δὲ καμψῇ, δὲ σπέρει δὲ μετέχοντι.

4-8

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, Ἀπριλίου 22 1894.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)	Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσὸν 2.50	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
		λῆβα	ἐκ.	λῆβα	ἐκ.	λῆβα	ἐκ.
Ἀγορά	3.						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100 ..	269	—	278	—	275	—
φράγκ. χρυσᾶ	100 ..	—	—	102	—	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιν.	100 ..	200	—	203	—	202	—
φράγκ. χρυσᾶ	100 ..	—	—	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100 ..	122	80	124	40	123	70
φρ χρυσᾶ	100 ..	—	—	100	60	—	—
Γαλλίας		—	—				
Βελγίου							
Ἰταλίας							
Ελβετ.							
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1 ..	25	20	25	28	25	23
φράγκ. χρυσᾶ	100 ..	—	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1 ..	22	70	22	90	22	80
φράγκ. χρυσᾶ	100 ..	—	—	100	25	—	—
Περσίας							
Ρουμανίας φράγκα χρυσᾶ . .	100 ..	—	—	100	30	—	—
				101	—	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	50	—	—	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl. 9.94½							

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβων Προμήθεια διὰ ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἱερωνίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἐκ

ΜΑΚΑΡΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΜΗΡΑ

ΕΝ ΠΥΡΓΩ

TO MONON BRABEYEN
ΕΝ Τῇ
ΕΚΘΕΣΕΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗ
ΕΥΘΥΝΙΑ

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ, ΦΙΔΕΔΕΣ, ΚΡΙΘΑΡΑΚΙΑ, ΣΠΑΓΕΤΑ,
ΚΟΥΣΚΟΥΣΙΑ, ΡΙΟΪΦΚΑΔΕΣ Κ.Τ.Λ.

Τὸ μακαρονοποιεῖον τοῦτο ἀρίστα καταρτισθὲν διὰ τῶν τελειωτέρων μηχανημάτων παράγει ὑπὲρ τὰ 20 διάφορα εἶδη ζυμαρικῶν ἐφαρμιλλῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνωτέρων παντὸς συναγωνισμοῦ. Αναδέχεται ὅτι ἀποστείλῃ παραγγελίας εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κράτους ἔστω καὶ μικρὰς ποσότητος πρὸς τὸ παρόν, πρὸς πίστιν τῶν καταγεγραμμένων περὶ τῆς ἀρίστης κατασκευῆς αὐτῶν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆσαν: Πρὸς τοὺς Κυρίους

100-8

ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΜΗΡΑ

ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ

ΕΝ Τῇ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚῇ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙῇ
ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

Συμφώνως τῇ περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1894 ληφθέντι ἐπισήμῳ καταλόγῳ τῶν βραβευθέντων

ΔΙΠΤΕΣΜΗΤΩΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ

καὶ πάλιν εἰς τὸ γνωστὸν καὶ Παγκοσμίου ἀπολαύον φήμης, τὸ τὴν μεγίστην καταναλώσιν κεκτημένον, τὸ καταπατήσαν πάντα συναγωνισμὸν ὅπου εἰσῆλθῃ, τὸ ἐκ σταφυ-

λῆς παραγόμενον γνήσιον ὡς μαρτυροῦσιν

ΥΠΕΡ ΤΑ 40 ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΔΙΑΣΗΜΩΝ

ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΝ ΕΝ Τῇ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΝ ΕΝ Τῇ ΠΑΓΚΟΣΜΙῇ ΕΚΘΕΣΕΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟΥ 1889

ΚΟΝΙΑΚ

ΑΝΔΡΕΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ

ΠΗΠΟΤΟΥ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ

ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΘΡΩΝΟΥ

ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΔΟΥΚΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ Κ.Τ.Λ. Κ.Τ.Λ. Κ.Τ.Λ.

Προσέχετε εἰς τὸ κύριον ὄνομα ΑΝΔΡΕΑΣ διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ φέροντες τὸ ἐπώνυμον Καμπᾶς. Ἀλλὰ εἰς μόνον εἶναι ὁ κ. ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΚΑΜΠΑΣ.

Ἀντιπρόσωπος:

ΑΝΤ. Π. ΠΑΓΩΝΗΣ

ΕΝ ΠΥΡΓΩ (Βουλγαρία).

ΕΛΛΙΑ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΛΛΙΑ ἀρίστης ποιότητος, διαυγῆ καὶ εὐγευστα ἐκομίσθησαν ἐσχάτως καὶ πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ἐν τῇ εὐφύμῳ γνωστῇ ἐν τῇ πόλει μας οἰνοποιματοποιεῖν τοῦ κ. Γ. Α. Ν. Ζ. Α. Ρ. Ο. Χ. Α. Ρ. Α. τὰ τὴν Μουσάλλαν ὁδὸς Πρεσλάδσκα № 927.

ΤΡΕΞΑΤΕ ΓΕΥΣΑΣΘΕ
ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

Απεφάσισα νὰ γράψω ὀλίγας λέξεις πρὸς τὴν ἰσχυρογνώμονα καὶ ἐξεργάσθην διὰ τῶν ἐπομένων γραμμῶν: Τὴν τῇ πνεύματι μου ὑπ' ὑμῶν ἀνατεθεῖσαν ἐντολὴν δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ οὐδεὶς ἀπὸ τοῦ Γαίης, μέχρι τοῦ Γαίης. Ναί μὲν ἐγὼ ἐπὶ δύο νόκτας δὲν ἐξηπάσθην ἐπὶ τῆς κλίνης μου, ἀλλ' εἰς μάτην! — Εκερδίσσατε τὸ στοίχημα ἐμπυχᾶς, ἀρκέσητε μὲ τοῦτο καὶ παρακαλῶ ἐπιτρέψατε μετὰ τὰς βασιαντικὰς ταύτας ὥρας, καθ' ἃς μεταποροσύνη καὶ ἀνικανότης διεξήγαγον ἓνα γιγάντιον ἀγῶνα, εἰς τὸν καταγεγραμμένον καὶ ἡττημένον ποιητὴν νὰ αἰσθῇ πλησίαση κ. τ. λ.

Συγχρόνως παρήγγειλα μίαν ἀνθοδέσπον ἰων. Ἐπειτα καταπρίσθην, ἔφερα εἰς ἀταξίαν τὴν κόμην μου καὶ ἐπέχρισά τὰς ἄλλας παρείας μου μὲ τὴν λεπτὴν ἐκτίμη, λευκὴν, χιονώδη κόκκιν, ἣν μόνον ἐρωτότροποι κυρία μεταχειρίζονται, καὶ ἀμφότερα ταῦτα ἔκαμον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δει-

ξω ὅτι ἡγρόνησα καὶ ἡπείστην ψυχικὰς ἀγωνίας. — Ἐπειτα ἡρώμασθην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν.

Ανέγνω ἀπαξ ἐπὶ τὰς γραμμάς, δι' ὧν ἐκόποινα νὰ προαναγγεῖλω ταῦτα — πόσον αὐτὰ ἦσαν περὶ, ἐλεεινὰ καὶ ἐξευτελιστικά! Εἰς ταῦτα προσθέσατε ἀκρὴν τὴν φυσιογνωμίαν μου, φυσιογνωμίαν λιποτάκτου, τὴν ὑποκρισίαν μου, — πῶς ἦτο δυνατόν μία κυρία πνευματώδης καὶ εὐφυλοῦς ἦθελε νὰ κατὰ τὴν ἀσκήσιν κατὰ πρόσωπον τὸν ψευδοποιητὴν!

Αγνοῦσα τὴν δύναμιν μὲ ἔσυρε βιαιῶς πρὸς τὸ γραφεῖον· ἐστήριξα ἐπὶ τῶν χειρῶν μου τὴν ἡλιθίαν κεφαλὴν μου, ἣ ὅποια ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν δὲν ἤθελε νὰ κατὰ τὴν ἀσκήσιν κατὰ πρόσωπον τὸν ψευδοποιητὴν! ἔξυπνὰ δὲ καὶ εὐθὺς ἀμέσως μοι ἐφάνη ὅτι ἀπεκοιμήθην σχεδόν. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκλείσθησαν, ἡ κεφαλὴ μου ἐστήριζετο βαρεῖα ἐπὶ τῶν χειρῶν μου καὶ διὰ τῆς φαντασίας μου ἐβλεπον παρερχομένας τὰς εἰκόνας ἐν

λεπτομερεῖα καὶ ἐκτάσει τῶν προσφάτων γεγονότων καίτοι ὡς ὑπὸ νεφελῆς περιβαλλομένη, ἐν τοῦτοις ὅμως λίαν πλαστικάς.

Ενόμιζον ὅτι εὐρισκόμην ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ ἐκείνῃ χορευτικῇ αἰθούσῃ, ὅτι ἡκρόαμην τοῦ εὐχάριστον ἐκείνου φλυαρήματος κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μας, ὅτι ἐκαθίμην παρὰ τὸ γραφεῖον μου καὶ ἔγραφον ποιήματα ἐν ἰδρᾷ τοῦ προσώπου μου — ἔπειτα ἐδυθίσθην ἐν τῇ ἀναμνήσει τῆς μακαρίας ἐκείνης στιγμῆς, καθ' ἣν μοι ἐφαίνετο ὅτι εἰς τὸν ἄχαριν ἐκείνον, ἀγῶνα τοῦ στοίχηματος ἐμελλον νὰ κερδίσω ἐγώ, — οὐδὲ ἡ διάφηνσις ἐκείνῃ τῶν ἐλπίδων μου κατὰ τὴν προηγουμένην ἑσπέραν, ὅτε κατὰ λεγεῶνας ἀπεκαλύπτετο τὸ ἀπγορευμένον ἐκεῖνο γράμμα ἐν τῇ ποιήματι μου, δὲν ἔλειπον ἐκ τοῦ ὀνείρου, εἶδον ἐπίσης ὅτι εὐρισκόμην ἀπέναντι τῆς ἐπιχαιρεκακού ἐκείνης δαλαμηπλοῦ καὶ ἡσθάνην ἐκ νέου τὸ ἐρῶδες τῆς αἰδοῦς ἀνερχόμενον ἐ-

πὶ τῶν παρειῶν μου. Καίτοι δὲν εἶχον ἐντελῶς ἀκόμη ἐξυπνήσῃ ἐν τοῦτοις ἔκαμον μίαν ἀποκάληψιν, τόσῳ σπανίαν ὅσῳ καὶ σπουδαίαν: Τὸ ὄλον ἐκεῖνο ὅραμα μὲ τὰ καθ' ἑκάστα του ἀπετέλει οὕτως εἰπεῖν μίαν ἐν τῇ κεφαλῇ μου ἐν λαμπρῷ ὕψει καὶ ἐν ἐντελείᾳ ἐπινοηθείσαν ἐπιφυλλίδα, καὶ περιεῖχε — γνωρίζω ὅτι θὰ φανῇ ἐντελῶς ἀπίστευτον, ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀλφαβήτου πλην τοῦ μόνου ἐκείνου γράμματός. — Ἡ νοῖσα τοὺς ὀφθαλμούς, — πράγματι ἐκαθίμην παρὰ τὸ παλαιὸν γραφεῖόν μου, ἐκεῖ ἦσαν λευκοὶ προκλητικὸς χάρτης καὶ μολβδοκόνδυλα ἐπιμελῶς ἐξεσμένα. . . . Ἐν βίᾳ ἤρπασα ἐν, τὸ τὴν καλλιτέραν ἔχον αἰχμὴν — καὶ ἐν ἀστραπιαίᾳ ταχύτητι ἔγραψον δι' αὐτοῦ, τὴν ἀμέσως ἐπομένην ὥραν ἡγέρθην συνάγαγον τὰς ἐν βίᾳ γραφείας ἐκείνας γραμμάς καὶ ἔδραμον — νομίζω, ὅτι εἶνε ὅλως περιττὸν νὰ αἰσθῶ, ποῦ.

Εκερδισα τὸ στοίχημα· ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ κερδισθὲν στοίχημα ὀφείλω νὰ κρατήσω παρὰ τὴν συνήθειάν μου καὶ πρὸς λύπην μου ἄκραν ἐχεμύθειαν, διότι οἰκοθεν ἐννοεῖται ὅτι κυρία διακεκριμένη καὶ εὐαίσθητοι πρὶν ἢ τὸ βέβαιον γαίην ἐπίσημον — «μερικὰ πράγματα» ἐπιθυμοῦσι νὰ τὰ κρατήσωσι μυστικά. . . .

Τὸ διηγημάτιον τὸ ἀνευ τοῦ συμφώνου ἐκείνου εἶνε τὸ ἴδιον, τὸ ὅποιον τολμᾷ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἐπικρὲς κοινὸν ἐνταῦθα ἡ μέλλουσα δηλονότι σύζυγός μου ὀνομάζεται — Βαρβάρα.*

*τὸ δις ἀπαντῶν γράμμα εἶνε τὸ ρ.

Γ. Μουσαῖος

ΤΕΛΟΣ